

**RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM
JT 2008-3****Klacht niet aannemelijk**

De voormalig registercontroller van ABC heeft een klacht ingediend tegen de registeraccountants die de jaarrekening van ABC controleerden. De registeraccountants moesten zo veel correcties doorvoeren bij de jaarrekening dat zij met de controller afspraken dat deze voortaan meer voorbereidende werkzaamheden zou verrichten, voordat zij aan de controle zouden beginnen.

Omdat het werk van de registercontroller tekortkomingen bleef vertonen, heeft zijn werkgever zijn arbeidsovereenkomst ontbonden via de kantonrechter.

De controller klaagt nu dat het memorandum met de afspraak tussen hem en de accountants niet duidelijk weergeeft wat er werkelijk is besproken. Het memorandum is volgens hem opgesteld om als basis te dienen voor de ontbindingsprocedure. De Raad van Tucht verklaart deze klacht ongegrond. De controller heeft niet aannemelijk kunnen maken dat het memorandum onjuistheden bevat en speciaal is opgesteld met het oog op de ontbindingsprocedure. Hij heeft evenmin duidelijk kunnen maken dat de accountants tijdens het opstellen van het memorandum wisten dat de werkgever dit tegen de controller wilde gebruiken.

R569

**RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN
HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR
HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-4****Aanvullende beroepschriften, vrije
bewijsleer, weigering medewerking
onderzoek, informeren onderzocht
persoon bij aanvang onderzoek niet
noodzakelijk**

De klager werkte bij een onderwijsinstelling en heeft bij zijn pensionering verlofdagen over. Over de uitbetaling van die dagen zijn afspraken gemaakt. Omdat de directie twijfels heeft over het aantal verlofdagen dat de pensionaris declareert, vraagt zij twee registeraccountants om te onderzoeken of deze declaraties al dan

niet rechtmatig zijn. De klager wil niet meewerken aan het onderzoek. Daarom beperken de registeraccountants zich tot het uitbrengen van een feitelijk rapport zonder waardeoordelen. Dit rapport wordt later ten tonele gevoerd als de klager een kort geding aanspant tegen de onderwijsinstelling.

De klager vindt dat de directie het rapport niet had mogen inbrengen in het kort geding. Verder hadden de accountants hem moeten informeren toen zij aan het onderzoek begonnen. Bovendien waren zij bij de uitvoering van het onderzoek vooringenomen.

De Raad van Tucht verklaart deze klachten ongegrond. Het rapport bevat slechts een feitelijk relaas van de gang van zaken in het onderzoek. Het bevat geen conclusies ten nadele van de klager en evenmin waarderingen van feiten. Verder verplicht het tuchtrecht accountants niet om de klager voor aanvang van het onderzoek te informeren. Ook op de manier waarop het onderzoek is opgezet valt tuchtrechtelijk niets aan te merken. De accountants hebben eerst een aantal stukken onderzocht en interviews gehouden en de klager later in een interview de gelegenheid gegeven op de bevindingen te reageren. Van enige vooringenomenheid tegenover de klager of van afhankelijkheid van de opdrachtgever is niets gebleken.

Klager gaat tegen deze uitspraak in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Na indiening van het beroepschrift komt hij met enkele aanvullingen om zijn klachten nog beter te onderbouwen. Maar het college vindt dat hij daarmee te laat is. Volgens artikel 52 lid 2 van de WRA moeten beroepschriften duidelijk gemotiveerd zijn en bestaat er geen gelegenheid om tekortkomingen te herstellen. Het college laat de aanvullingen daarom buiten beschouwing. De rest van de klacht vindt het college ongegrond. Daarbij merkt het college onder meer op dat de Raad van Tucht alle vrijheid heeft om te beoordelen welke bewijskracht hij toekent aan de stukken die partijen presenteren en of hij feiten al dan niet als vaststaand aanneemt. Volgens het college hebben de accountants hun opdrachtgever geen

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij het Kennis- & Informatiecentrum, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

Annotatie bij JT 2008-4

Deze zaak heeft een aantal belangwekkende aspecten, zowel inhoudelijk als procedureel. Eerst de inhoudelijke kanten, die van betekenis kunnen zijn bij bijzondere onderzoeken.

Allereerst zou de aandacht kunnen worden getrokken door de overweging van de Raad van Tucht dat er in het tuchtrecht geen steun is te vinden voor de stelling dat het op de weg van betrokkenen lag klager bij de aanvang van het onderzoek nader te informeren. Maar in JT 2000-25 heeft het College van Beroep voor het bedrijfsleven het uit hoofde van de door een accountant bij een feitenonderzoek in acht te nemen zorgvuldigheid geboden geacht de persoon die (mede) object van onderzoek is, voorafgaande aan het horen en bij voorkeur schriftelijk, te informeren omtrent de desbetreffende kwestie(s); in vergelijkbare zin oordeelt het college in JT 2002-43. Blijkens de tekst van de uitspraak van de raad hebben betrokkenen, die niet de reguliere accountants van de Stichting waren, dat binnen zes weken gedaan; dat zij die tijd nodig hadden om zich te oriënteren op de specifiek te stellen vragen, lijkt begrijpelijk. Voorts heeft klager niet willen reageren op het conceptrapport van betrokkenen. Het college oordeelt kort en goed dat de beweegredenen van klager zonder belang zijn voor de beoordeling van het gedrag van betrokkenen. Bij een gebrek aan medewerking is dit oordeel relevant.

Ten slotte hebben betrokkenen, toen hun ter ore kwam dat hun conceptrapport zou kunnen worden ingebracht in een gerechtelijke procedure, er op gewezen dat zij dit niet toestonden, met verwijzing naar hun opdrachtbevestiging. In JT 2007-44 heeft de raad geoordeeld dat de accountant maatregelen moet treffen om deze schending van de afspraak te redresseren; dat zou nogal drastische maatregelen vereisen. In het onderhavige geval blijkt hiervan niets uit de uitspraak, maar de tuchtrechters oordelen dat de rapportage slechts een feitelijk relaas bevatte, en geen voor klager nadelige conclusies; in JT 2007-44 was dit laatste wel het geval. Dit aspect blijkt dus relevant te zijn.

Procedureel van betekenis is, dat na het verstrijken van de beroepstermijn geen nieuwe grieven kunnen worden voorgedragen, maar dat wel een nadere onderbouwing van de tijdig ingediende grieven toelaatbaar is. Dit stemt overeen met het oordeel in JT 2004-58.

Op verschillende plaatsen wordt gesproken over de bewijslast. De raad oordeelt dat een klager feiten en omstandigheden behoort te stellen, en bij gemotiveerde betwisting 'aannemelijk' moet maken. Dat gaat dus minder ver dan 'bewijzen'. Onder verwijzing naar JT 2006-28 stelt het college echter dat een klager zijn klacht met 'bewijs' dient onderbouwen. In tegenstelling tot het onderhavige geval had klaagster in JT 2006-28 echter wel toegang tot de relevante administratie, en kon dus méér 'bewijs' leveren.

Het bezwaar van klager tegen de verdeling van de bewijslast zal wel samenhangen met het feit dat de raad een verzoek om overlegging door betrokkenen van hun dossiers heeft afgewezen. Het college verklaart de desbetreffende grief van klager niet-ontvankelijk, wegens te late indiening, maar gaat hier even later toch inhoudelijk op in, doch wijst deze dan af op soortgelijke gronden als in JT 2003-20: klager heeft zijn veronderstelling (van een samenspanning van betrokkenen met hun opdrachtgever) onvoldoende aannemelijk gemaakt. Soortgelijke oordelen zijn gegeven in JT 2006-04 en JT 2007-18. Overigens, indien de klacht wel aannemelijk is gemaakt, heeft de tuchtrechter de eis tot overlegging van de dossiers nooit toegewezen: de raad onderzoekt de dossiers dan zelf.

Van algemene betekenis voor tuchtrechtelijke procedures is de uitspraak van het college dat hierin de vrije bewijsleer geldt: het staat de raad vrij te beoordelen welke bewijskracht hij toekent aan door partijen ingebrachte producties. Ook behoeft de RVT geen feiten vast te stellen die hij irrelevant acht voor de beoordeling van de gerozen bezwaren.

Al met al een belangwekkende uitspraak.

Hans Blokdijk

toestemming gegeven de rapportage te gebruiken in het kort geding. Aan de objectiviteit van de accountants mankeert niets. Dat de opdrachtgever het doel van het onderzoek heeft omschreven wil nog niet zeggen dat hij de uit-

komsten van het onderzoek heeft gedictieerd. Het college onderstreept daarbij dat de opdracht neutraal was geformuleerd: de accountants moesten niet de onrechtmatigheid van de declaraties onderzoeken maar kijken of de

declaraties al dan niet rechtmatig zijn. Het college ziet nergens tekenen van vooringenomenheid.

R521

AWB 06/492 LJV BB9747

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-5

Opnamebeleid vennoten niet de verantwoordelijkheid accountant maar een onderlinge aangelegenheid

De klager is een van de twee firmanten in een VOF. Beide firmanten hebben de rentafspraken uit het vennootschapscontract besproken. Verder hebben zij afgesproken de maximale debetstand op de kapitaalrekeningen van de vennoten verhogen. De afspraken zijn vastgelegd in een bijlage bij het vennootschapscontract. De beklagde registeraccountant had als opdracht de jaarrekening samen te stellen en heeft daarbij uitvoering gegeven aan de nadere afspraken.

De klager vindt dat de accountant bij de uitvoering van de nadere afspraken heeft meegewerkt aan onrechtmatige geldopnames van de medevennoot. De accountant heeft die geldopnames wel gezien, maar daar vervolgens niets tegen ondernomen. Overigens beweert de klager dat hij niets wist van de afspraken.

De Raad van Tucht verklaart deze klacht ongegrond. Dat de klagende firmant de contractbijlage nooit heeft gezien en ondertekend, acht de raad niet aannemelijk. De klager heeft namelijk de jaarrekening ondertekend, waarin de nadere afspraken zijn verwerkt. Verder vindt de raad dat het niet de verantwoordelijkheid is van de accountant om in te grijpen in het geldopnamebeleid van de vennoten. Dat is een interne kwestie, die alleen de vennoten aangaat. Als de medevennoot van de klager inderdaad onrechtmatig geld heeft opgenomen, had het op de weg van de klager gelegen om daartegen op te treden.

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven bekrachtigt deze uitspraak in beroep.

1169/05.42

AWB 07/67